

INSTITUTUL TEOLOGIC PENTICOSTAL DIN BUCUREȘTI

FACULTATEA DE TEOLOGIE PENTICOSTALĂ

Instituție acreditată prin Legea Nr. 194 din 21 octombrie 2008.

București, B-dul. Uverturii, nr. 210-220, Sect. 6, 060946,

Tel. 021. 4341623; Fax. 021. 4347515; secretariat@itpucuresti.ro; www.itpbucuresti.ro

CODUL ETIC AL INSTITUTULUI TEOLOGIC PENTICOSTAL DIN BUCUREȘTI

I. PRINCIPII GENERALE

Codul etic al Institutul Teologic Penticostal din București este menit să sprijine personalul și studenții să identifice și să rezolve problemele de natură morală care se pot ivi în perioada angajării și a studiilor. Este destinat să ghideze relațiile cu colegii, cu studenții, cu instituția universitară, cu partenerii instituționali, precum și cu comunitatea locală, națională și internațională.

Institutul Teologic Penticostal din București (I.T.P.) este o instituție de învățământ superior confesional ale cărei scopuri, valabile pentru fiecare membru al său, includ dezvoltarea și afirmarea profesională, evoluția cunoașterii și cercetării în condițiile respectării moralei creștine biblice, a Mărturisirii de credință a Cultului Creștin Penticostal, a statului de drept și a drepturilor omului. În I.T.P. este respectată demnitatea fiecăruia dintre membrii săi și se promovează integritatea academică. Membrii I.T.P. se angajează să contribuie la dezvoltarea democratică, toleranța și respectul reciproc între oameni și la prosperitatea societății. Valorile și principiile morale promovate în I.T.P. sunt: **libertatea academică, autonomia personală, dreptatea și echitatea, meritul, profesionalismul, onestitatea și corectitudinea intelectuală, transparența, respectul și toleranța, responsabilitatea, bunăvoința și grija.**

1. Libertatea academică

I.T.P. este un spațiu liber de ingerințe, presiuni și constrângeri politice, și de putere economică, exceptând constrângerile de natură științifică, legală, și etică. Membrii I.T.P. sunt protejați față de cenzură, manipulări, persecuții, în condițiile respectării standardelor științifice, a responsabilităților profesionale și a identității penticostale afirmată în Mărturisirea de Credință a Cultului Creștin Penticostal.

Orice membru al comunității universitare I.T.P. trebuie să evite lezarea libertății celorlalți, pe baza respectului pentru diferențe, în limitele Mărturisirii de Credință a Cultului Creștin Penticostal și a moralei creștine biblice. Încurajăm abordarea critică, parteneriatul intelectual și cooperarea, indiferent de opiniile politice sau de credințele religioase.

2. Autonomia personală

În I.T.P. se promovează un mediu propice exercitării autonomiei personale. În acest scop asigurăm exercitarea consimțământului informat în privința programelor, concursurilor și oportunităților de studiu și cercetare și oferim oportunități pentru ca fiecare membru al I.T.P. să poată lua și aplica decizii în privința propriei cariere academice și profesionale.

3. Dreptatea și echitatea

Membrii I.T.P. vor fi tratați drept, corect și echitabil. Nu permitem discriminarea sau exploatarea, indiferent că acestea sunt directe sau indirecte, și aderăm la ideea că dreptatea se bazează pe împărțirea corectă și echitabilă a puterii și prevenirea abuzului de putere.

I.T.P. adoptă măsuri ferme pentru nediscriminare și egalitate de șanse în acces la studii, angajare și la programe, în limita prevederilor Cartei Universitare a I.T.P., pentru eliminarea

conflictelor de interese, pentru prevenirea și combaterea oricărei forme de corupție, favoritism și nepotism.

4. Meritul

I.T.P. asigură recunoașterea, cultivarea și recompensarea meritelor personale și colective care conduc la împlinirea menirii sale instituționale. Printre acestea se numără dedicarea față de profesie și studiu, față de instituție și membrii comunității academice, creativitatea și talentul, eficiența și performanța.

5. Profesionalismul

I.T.P. se angajează să cultive un mediu propice pentru cercetare și competitivitate. În acest scop, I.T.P. dezvoltă programe academice la standarde înalte, capabile să conducă la evoluția cunoașterii, la formarea specialiștilor competitivi și la creșterea prestigiului academic în cercetare. I.T.P. încurajează și recompensează orientarea spre calitate științifică, pedagogică, în mod deosebit spre excelență, a profesorilor, cercetătorilor, studenților și a programelor de studii și cercetare.

I.T.P. cultivă inițiativa și curiozitatea științifică și încurajează și recompensează eficiența, calitatea și excelența profesională la nivel managerial și administrativ. I.T.P. acționează împotriva imposturii amatorismului, superficialității, dezinteresului și plafonării.

6. Onestitatea și corectitudinea intelectuală

I.T.P. apără dreptul la proprietate intelectuală. În cadrul I.T.P., beneficiile și răsplățile vor fi acordate celor care se află la originea, proprietății intelectuale. Toți cei care au participat la diferite stadii ale cercetării ale cărei rezultate devin publice trebuie menționați, în spiritul onestității profesionale, al recunoașterii și recunoștinței.

În I.T.P. este interzisă orice formă de fraudă intelectuală: plagiatul total sau parțial, copiatul în cadrul examenelor sau concursurilor, “fabricarea” rezultatelor cercetărilor, substituirea lucrărilor sau a identității persoanelor examinate, preluarea lucrărilor de la colegi sau profesori, ca și tentativele de corupere spre fraudă.

7. Transparența

I.T.P. respectă principiul transparenței tuturor categoriilor de informații care interesează membrii comunității universitare, potențialii candidați, absolvenții, instituțiile cu care colaborează și publicul larg, asigurând o informare consistentă și corectă. Prin aceasta I.T.P. facilitează egalitatea de șanse în competiție și asigură accesul echitabil la resursele universitare. I.T.P. interzice ascunderea, falsificarea sau denaturarea informațiilor la care au dreptul membrii săi și publicul larg.

8. Responsabilitatea profesională și socială

I.T.P. își încurajează membrii să se distingă prin activism și implicare în problemele profesionale și publice, prin colegialitate și cetățenie responsabilă. Programele și activitățile universitare vor fi orientate către nevoile societății și, în mod specific, ale membrilor Cultului Creștin Penticostal și ale bisericilor penticostale. Atunci când membrii săi reprezintă public I.T.P., aceștia trebuie să respecte standardele etice, profesionale și confesionale impuse prin Carta Universitară a I.T.P. și prin Marturisirea de Credință a Cultului Creștin Penticostal. Este garantat membrilor I.T.P. dreptul de a critica public, întemeiat și argumentat, încălcările standardelor profesionale și de calitate, ale drepturilor membrilor comunității universitare și ale colaboratorilor.

Nu sunt permise în cadrul I.T.P.: dezinformarea, calomnierea, denigrarea publică a programelor și persoanelor din instituție de către membrii propriei comunități academice.

9. Respectul și toleranța

I.T.P. promovează existența unei comunități academice și rezidențiale în cadrul căreia este respectată demnitatea fiecărui membru într-un climat liber de orice manifestare și formă de hărțuire, exploatare, umilire, dispreț, amenințare sau intimidare. I.T.P. aderă la valoarea toleranței față de diferențele între oameni, între opinii, credințe și preferințe intelectuale. Nu sunt permise la I.T.P. manifestări misogine, rasiste, șovine, xenofobe și hărțuirea sexuală.

10. Bunăvoința și grija

I.T.P. consideră dezirabile bunăvoința și grija. În acest sens încurajează aprecierea, și recunoștința față de cei meritoși, empatia, compasiunea, sprijinul față de cei aflați în nevoie, amabilitatea, politețea, altruismul, înțelegerea, solidaritatea, sollicitudinea, promptitudinea și optimismul față de toți membrii comunității academice. Totodată, I.T.P. descurajează și socotește indezirabile comportamentele care denotă invidie, cinism, vanitate, lipsă de amabilitate, dezinteres.

I.T.P. își manifestă aprecierea față de toți cei care, în situații de crize majore sau calamități, sunt dispuși la autosacrificiu, în vederea salvării celorlalți.

II. MEMORANDUM EXPLICATIV

Termeni, interpretări, exemple

11.Libertatea academică

Este posibil, chiar și în condiții de democrație și stat de drept, ca anumite grupări politice sau religioase să se simtă lezate de rezultatele cercetării și publicațiilor universitare și ca aceste rezultate să submineze anumite tipuri de ideologii și credințe. **Chiar dacă banii vin din surse private, I.T.P. are dreptul moral să nu cedeze în privința standardelor științifice și etice și să nu fabrice rezultate sau cunoaștere denaturată.**

Nu este permis moral ca libertatea academică să fie folosită drept pavază împotriva criticilor științifice și etice. Cunoașterea evoluează, este relativă, dar ea trebuie respectată în sensul datelor științifice actuale.

Membrii comunității academice au libertate în selectarea și discutarea subiectelor relevante, în examinarea critică a valorilor, normelor, instituțiilor și practicilor sociale în spiritul onestității intelectuale și al responsabilității pentru producerea și răspândirea cunoașterii.

Denaturarea conținutului științific al cursurilor, fabricarea rezultatelor cercetării în sensul obedienței față de grupări politice, religioase, economice etc. trebuie pedepsită, în funcție de gravitate, de la atenționare și avertisment, până la excluderea din universitate. Libertatea personală se reflectă și în protejarea dreptului la privatitate și confidențialitate.

Protejarea dreptului la confidențialitate

Personalul didactic și administrativ are obligația să respecte confidențialitatea în problemele care țin de viața privată a studenților, să nu dea informații decât cu autorizația decanatului sau rectoratului și numai când există motive îndreptățite. Această regulă este valabilă de asemenea în privința cererilor personale referitoare la păstrarea confidențialității în privința statutului marital, sau disabilităților ascunse, domiciliului etc. Membrii personalului care au acces la documente și informații trebuie să aibă grijă să mențină caracterul confidențial și privat al unor astfel de informații și să protejeze persoanele care nu doresc ca aceste informații să devină publice. Membrii I.T.P. trebuie să mențină caracterul privat al solicitărilor de confidențialitate. Dosarele personale sunt confidențiale. Încălcarea confidențialității se sancționează.

12.Autonomia personală

Exercitarea autonomiei personale în spațiul universitar înseamnă posibilitatea de a alege individual, în cunoștință de cauză, programele de studiu și cercetare, traseele de carieră academică, oportunitățile, nivelul de excelență la care dorește să acceadă cineva. Toate informațiile de importanță pentru membrii comunității academice, și pentru publicul larg, în special în ceea ce privește standardele academice, programele de studiu și cercetare, evaluarea, accesul și promovarea (prin admitere, angajare, contractare), membrii corpului profesoral și elementele relevante din CV-ul profesional al acestora, membrii conducerii universitare și CV-urile acestora, structura I.T.P., cercetarea universitară, baza materială, serviciile sociale etc. vor fi puse în mod egal și în timp util la dispoziția tuturor celor interesați, pentru ca aceștia să poată alege în cunoștință de cauză în privința studiilor și profesiei. Aceste informații trebuie publicate pe pagina web a I.T.P..

Încălcarea autonomiei personale conduce la sancțiuni pentru cei responsabili de asigurarea acesteia.

13. Dreptatea și echitatea

3.1. Principiul nediscriminării și egalității de șanse

Discriminarea în mediul academic I.T.P. reprezintă tratamentul inegal al unei persoane, tratament care urmărește sau conduce la încălcarea ori limitarea drepturilor persoanei respective pe baza genului, rasei, vârstei, disabilității, a naționalității, etniei, categoriei sociale, stării materiale sau mediului de proveniență.

În spiritul acestui cod, acțiunea afirmativă pe criterii de gen, rasă, vârstă, disabilitate, etnie, naționalitate, zonă de proveniență, stare materială sau mediu de proveniență este permisă și, în anumite situații, încurajată, tocmai pentru asigurarea egalității de șanse. I.T.P. asigură transparența publică în privința accesului oricărei persoane vizate de astfel de politici. Termenul **acțiune afirmativă** denotă avantajarea persoanelor din grupuri defavorizate pe unul sau mai multe dintre criteriile menționate, în scopul corectării nedreptăților din trecut față de membrii acestui grup, precum și cel al creșterii accesului membrilor grupului la educație și creșterii șanselor lor în competiția profesională.

Discriminarea poate avea forme indirecte atunci când reguli și practici neutre în raport cu criteriile menționate de acest cod (de exemplu, gen, rasă, vârstă, disabilități, naționalitate, etnie,) defavorizează *de facto* anumite persoane în funcție de unul sau mai multe dintre aceste criterii. De exemplu, anumite reguli de susținere a examenelor, deși sunt aceleași pentru toți studenții indiferent de particularitățile lor, ar putea să dezavantajeze practic persoanele cu disabilități (care, de pildă, nu pot intra sau nu pot să aștepte mai multe ore pentru a intra în ordine alfabetică la un examen oral). Sau, orarul unor cadre didactice trebuie să fie astfel conceput încât acesta să poată permite persoanei în cauză să respecte anumite programe religioase, deși aceasta ar implica o abatere de la grila neutră de repartizare a orelor.

Nu este socotită discriminare de gen acceptarea numai a candidaților de gen masculin la admiterea la I.T.P., în condițiile în care, programul de pregătire al I.T.P., specializarea pastorală, nu se adresează persoanelor de gen feminin, având în vedere faptul că Mărturisirea de credință Penticostală și Statutul Cultului Creștin Penticostal nu permit ordinarea în slujba pastorală a femeilor.

3.2. Eliminarea conflictelor de interes

Personalul didactic (inclusiv membrii conducerii I.T.P. și a tuturor structurilor sale) și nedidactic trebuie să ia măsurile necesare în scopul de a evita sau soluționa adecvat situațiile în care pot să apară conflicte de interes care ar putea compromite, direct sau indirect, îndeplinirea îndatoririlor lor. Conflictele de interes decurg din intersectarea mai multor tipuri de relații sau poziții, de natură să afecteze judecățile și evaluările corecte și acțiunile membrilor comunității academice. Ele pot duce la practici precum favoritismul și nepotismul, la aplicarea unor standarde duble în apreciere sau evaluare, ori la acte de persecuție sau răzbunare, pe care I.T.P. trebuie să le respingă.

Conflictele de interes pot fi de multe tipuri, printre care:

a. Conflicte care decurg din relațiile personale

Următoarele situații constituie încălcări ale eticii academice:

- cazurile în care din comisiile de evaluare (la examene de admitere, licență, disertații, doctorat) precum și la acordări de granturi, angajare sau promovare, evaluarea performanței academice și manageriale, audit etc. fac parte persoane aflate într-o relație de rudenie de gradul I și II cu candidații sau persoanele ce urmează a fi evaluate;

- cazurile în care cadrele didactice își supervizează în mod direct rudele de gradul I și II, în vederea examenelor de licență, master, doctorat, sau orice alte forme de studii. Se recomandă ca următoarele situații, cu potențial ridicat de a reprezenta un conflict de interes, să fie evitate acolo unde este posibil ;

- cazurile în care un cadru didactic își evaluează rudele sau alte persoane cu care are relații personale de natură să le influențeze conduita academică (de ex. conflicte prezente sau trecute, obligații profesionale sau personale de alte natură);

Prin sintagma „acolo unde este posibil” se au în vedere doar examenele curente, nu cele de admitere, licență, disertație, concursuri de post. În situațiile în care cazurile menționate nu pot fi

evitate (când persoanele care evaluează și care se găsesc într-un conflict de interese sunt singurele abilitate să realizeze evaluarea) este necesară numirea unui terț care să supravegheze sau să verifice examenul.

b. Conflicte care decurg din rolurile multiple

Acest tip de conflict de interese poate să apară atunci când o persoană deține roluri multiple în instituția academică, astfel încât relațiile presupuse de un anumit rol să fie de natură să afecteze deciziile sale în altă capacitate. De exemplu, când o persoană cu rol de conducere într-o facultate sau departament va fi și membru al unei comisii interne de evaluare, este probabil că aceasta va avea interesul de a aprecia pozitiv activitatea respectivei unități. Atunci când o persoană care ia decizii cu privire la împărțirea granturilor de cercetare sau a altor resurse și se află într-o echipă care solicită finanțare, ea ar putea să nu judece obiectiv toate criteriile relevante ale echipelor competitor. Asemenea situații trebuie evitate în instituția de învățământ superior.

c. Conflicte care decurg din interesele materiale

Această categorie de conflicte de interese privește relațiile unui membru al I.T.P. cu membri ai societăților comerciale sau alți furnizori de servicii cu care instituția de învățământ superior întreține relații de colaborare. Se recomandă ca, în asemenea cazuri, persoanele care au interese materiale în firmele sau organizațiile respective (sau au rude apropiate cu astfel de interese materiale) să nu participe la negocierea relațiilor dintre acestea și universitate.

Angajarea studenților, cu remunerație sau pentru diversele forme de practică academică, într-o societate comercială sau asociație de orice tip în care cadrele didactice evaluatoare dețin un interes material, personal sau profesional nu trebuie să afecteze evaluarea performanțelor academice ale celor dintâi.

d. Conflicte care decurg din colaborările externe sau alte angajamente

Colaborările externe sau alte obligații profesionale externe ale personalului didactic și administrativ al I.T.P. nu trebuie să afecteze îndeplinirea integrală a sarcinilor profesionale ale acestora. Neaplicarea acestui principiu atrage sancțiuni proporționale.

3.3. Prevenirea și combaterea corupției

Vicierea climatului universitar poate avea drept sursă principală corupția. Aceasta generează tratament inechitabil, nedreptăți și favoritisme, subminează aplicarea principiului meritului și creează suspiciune și neîncredere în valoarea diplomelor și competența profesională a absolvenților. Corupția slăbește sentimentul dreptății și apartenenței. Prin corupție nesancționată, devenită endemică, se poate ajunge la o cultură instituțională coruptă. De aceea I.T.P. trebuie să contracareze acest fenomen și să pedepsească pe cei care îl promovează.

Unele acte de corupție nu sunt prevăzute în legi, dar fac parte din categoria celor care se înscriu în “capturarea” I.T.P. sau a facultății, departamentului etc. de către persoane sau grupuri de interese care dețin puterea și distribuie clientelar resursele materiale: dotări, salarii, prime, burse, resursele de educație și cercetare.

I.T.P. se angajează să sancționeze sever din punct de vedere instituțional atât actele evidente de corupție: mita și tentativa de mituire (în bani sau servicii), cât și pe cele mai puțin evidente, dar la fel de nocive: traficarea clientelară (cumpărarea și vânzarea în bani sau contraservicii) a examenelor sau concursurilor pentru ocuparea posturilor, inclusiv practicarea „pilelor” ierarhice sau colegiale etc.

I.T.P. acceptă recomandările asumate de către profesioniști competenți și corecți în privința meritelor unei persoane, dar respinge orice recomandări informale sau presiuni legate de admiterea și evaluarea unei persoane aflate sub standardele solicitate și care nu poate intra onest în competiție.

Printre cele mai grave forme de corupție în mediul universitar se numără:

- traficarea examenelor de admitere și absolvire (vânzarea, cumpărarea sau substituirea de lucrări contra bani, servicii sau contraservicii);
- solicitarea de către membrii personalului universitar de bani sau cadouri precum și tentative de mituire sau mituirea acestora, precum și cointeressarea în alte forme;

- solicitarea unor servicii personale, de orice tip, de la persoane care sunt sau urmează să fie în proces de evaluare, angajare, sau promovare, precum și oferirea unor astfel de servicii în schimbul indulgenței.

Astfel de acțiuni sunt deosebit de grave mai ales atunci când de satisfacerea lor se condiționează, în mod explicit sau implicit:

- oferirea serviciilor educaționale și/sau administrative acoperite de sarcinile persoanei respective ca membru al instituției de învățământ superior;
- favoritismul în procesul de evaluare, angajare sau promovare, sau la împărțirea sarcinilor didactice ori administrative.

Acceptarea de cadouri simbolice de către personalul universitar este legitimă doar atunci când este evident că nu este de natură să influențeze direct sau indirect procesul educațional, de evaluare, de angajare, sau de promovare.

Tentativa de corupere

Constituie abateri sancționabile de la etica universitară faptul de a oferi bani, cadouri sau servicii personale membrilor personalului universitar, atunci când acceptarea acestor cadouri / servicii are drept scop în mod explicit sau implicit:

- furnizarea serviciilor deja prevăzute în fișa postului unui angajat și dacă persoana care oferă „darul” are deja dreptul să le primească;
- influențarea procesului de evaluare, angajare sau promovare. Este interzis favoritismul, indiferent de criterii (prietenie, rudenie, afaceri, afiliere de orice tip etc.) în procesul de evaluare, angajare sau promovare, salarizare sau la împărțirea sarcinilor didactice sau administrative. Favoritismul nu se confundă cu preferința pe baze de competențe demonstrate (de exemplu, cazuri de angajare pe motive de competență deosebită sau de excelență profesională recunoscute de către comunitatea specialiștilor în domeniu).

Toate aceste cazuri vor fi sancționate de la avertisment până la eliminarea din universitate.

Cum evităm eventualele suspiciuni de corupție:

Următoarele constituie descurajări pentru eventualele acuzații de corupție:

- informarea corectă și la timp în privința criteriilor de admitere și de concursuri de orice tip;
- mediatorii, rudele, prietenii, persoanele cu care concurenții au relații de afaceri nu trebuie să facă parte din comisiile de concurs;
- transparența sistemului de evaluare;
- respectarea tuturor termenelor limită impuse și a datelor de examene indiferent de circumstanțele particulare ale studenților, cu excepția celor pentru care aceștia furnizează în scris motivații, care se păstrează atașate la catalog (adeverințe medicale, situații personale grave etc.);
- păstrarea lucrărilor de examen/de laborator/referatelor pentru o perioadă cât mai lungă de timp;
- informarea superiorilor ierarhici într-un mod cât mai formal asupra eventualelor conflicte de interese care nu pot fi evitate.

14.Meritul

Singura ierarhizare calitativă acceptabilă într-o universitate este cea a meritului. Acest tip de ierarhizare este definit de către Comisiile sau Departamentele de Asigurare a Calității (DAC) în colaborare cu catedrele și consiliile profesoriale din I.T.P.

În cazul studenților, de exemplu, meritul se stabilește în contextul unor criterii de evaluare a performanțelor la cursuri, seminarelor și laboratoare, la concursuri profesionale, la licențe și disertații, în implicarea în viața asociativă, practica pastorală, acțiuni civice etc.

În cazul cadrelor didactice și cercetătorilor, meritul se stabilește de obicei după: calitatea cursurilor, seminarelor, a activității de îndrumare a studenților, publicațiilor științifice, câștigării de granturi de dezvoltare și cercetare individuală și instituțională, evaluarea făcută de către studenți, implicarea în dezvoltarea facultății, programului de studiu, al domeniului propriu, în rezolvarea

problemele studenților, în atitudinea față de progresul personal, în prestigiul adus instituției și specialității în care lucrează, în implicarea în creșterea cunoașterii și democratizării în societate etc.

Pentru conducere, criteriile se referă mai ales la managementul eficient al resurselor, crearea și menținerea standardelor profesionale și morale ridicate în instituție, evaluarea făcută de către reprezentanții studenților, subordonați și conducerea de la nivel superior etc.

Evaluarea meritului nu se face după promisiuni sau relații, ci după rezultate. Dacă acest criteriu este viciat, I.T.P. devine profesional și moral anomic. Responsabilitatea față de standardele de evaluare a meritului și de aplicare revine DAC, conducerii catedrelor și consiliilor facultăților și departamentelor, rectoratelor. Consiliul de etică intervine mai ales atunci când aceste structuri nu asigură aplicarea principiului meritului în proiectarea și evaluarea activității universitare, și propun sau acordă sancțiuni, inclusive conducerii.

15. Profesionalismul

Profesionalismul universitar se caracterizează prin:

- Competență în exercitarea profesiei (autoritate epistemică).
- Credința în autonomia deciziilor profesionale și a exercitării profesiei (protejarea de amatorism, diletantism și impostură).
- **Identificarea** cu specialitatea și cu cei din același domeniu (cariera academică sau de cercetare devin elemente ale identității personale).
- **Dedicarea** față de cariera academică pentru o parte semnificativă a vieții (prestigiul se capătă în timp, dar nu depinde decisiv de vechime).
- Obligația morală de a lucra **în serviciul studenților**, evitând implicarea emoțională excesivă (dar nu și empatia), arbitrarul și tratamentul preferențial nejustificat.
- Credința în capacitatea de **autoreglare** și menținerea colegială a standardelor profesionale.
- **Solidaritatea colegială și competiția loială** cu cei din aceeași universitate și domeniu. Încălcarea cerințelor în aplicarea principiului profesionalismului denaturează producerea cunoașterii, formarea studenților în acest tip de valori, lezează comunitatea științifică și scade prestigiul profesiei universitare.

Dreptul la studii de calitate

Cadrele didactice, cercetătorii și doctoranzii au obligația profesională să cunoască cercetarea și evoluția domeniului propriu. Au libertatea de a adera la o interpretare sau alta a domeniului, fără însă a impune acea orientare particulară studenților în procesul de predare, și fără să ignore eventualele infirmări ale orientării respective din cadrul domeniului. În cazul în care Consiliul de etică, în colaborare cu Consiliul pentru Asigurarea Calității, constată că un cadru didactic refuză să fie responsabil profesional și să își actualizeze materia (și în general, să respecte cunoașterea propriului domeniu), acesta din urmă poate fi somat să respecte cerințele academice relevante, iar dacă refuză, Consiliul de etică poate cere penalizarea cadrului didactic respectiv până la remedierea problemei. Dacă, într-un interval rezonabil de timp, stabilit de Consiliu de etică, cadrul didactic refuză să respecte aceste cerințe, Consiliul poate decide, în cooperare cu Consiliul pentru Asigurarea Calității, eliberarea cadrului didactic în cauză de sarcinile didactice și de cercetare. Profesorii și doctoranzii au obligația să facă cercetare și să publice rezultatele acesteia, la fel ca și cercetătorii.

I.T.P. încurajează carierele academice și descurajează „turismul instituțional”, folosirea sa ca simplă sinecură de titlu și statut. I.T.P. încurajează schimburile academice, câtă vreme acestea nu încalcă dreptul studenților de a studia și al I.T.P. de a funcționa și a se dezvolta.

Cercetarea se definește ca activitate în scopul dezvoltării cunoașterii.

Cei care fac cercetare se ghidează după următoarele principii:

- Demonstrează competență, integritate și autoreglementare (per-review: obligația de a se supune examinării critice prealabile susținerii sau publicării unei lucrări).
- Mențin standardele profesionale: își documentează și chestionează rezultatele.
- Recunosc public contribuția profesională sau materială a altor persoane sau instituții la rezultatele obținute.

- Cooperează în echipe de cercetare.
- Protejează siguranța datelor preliminare
- Se informează reciproc asupra dezvoltărilor relevante din domeniu și asupra metodologiilor de cercetare.
- Promovează onestitatea și corectitudinea intelectuală.
- Declară sau evită conflictele de interese.
- Respectă consimțământul informat al celor implicați în cercetare, precum și siguranța acestora.
- Respectă toate cerințele legale și morale în privința cercetării.
- Sunt deschiși dezbaterii critice asupra rezultatelor obținute.

Respectarea acestor standarde se recompensează și premiază, nerespectarea lor atrage sancțiuni proporționale, mergând până la propunerea de retrogradare, de retragere a titlului universitar și eliminarea din universitate. Același lucru este valabil și pentru publicații plagiate.

16. Onestitatea și corectitudinea intelectuală

Proprietatea intelectuală include invențiile și drepturile de autor pentru diferite categorii de lucrări. Lipsa de onestitate academică semnifică toate tipurile de activități care împiedică educația, dezvoltarea cunoașterii, evaluarea corectă a performanței studenților, cadrelor didactice și altor categorii de angajați. Exemplele mai frecvente sunt:

Înșelăciunea

Este fapta sau tentativa de a folosi sprijin neautorizat din partea unor persoane, folosirea unor materiale de documentare interzise în timpul examinării, copiatul. Asemenea fapte conduc la alterarea corectitudinii rezultatelor unei examinări sau evaluări.

Fabricarea datelor

Înseamnă, în principal, utilizarea unor date improvizate într-o cercetare sau experiment, modificarea intenționată a datelor unui experiment sau unei cercetări, citarea unor articole inventate etc.

Predarea aceleiași lucrări pentru mai multe examene (autoplagiatul).

Modificarea datelor din dosarul personal de concurs sau angajare, de exemplu, potrivit cerințelor unui concurs. Constituie înșelăciune și includerea în CV-ul personal a unor informații profesionale false.

Facilitarea înșelăciunii

Facilitează înșelăciunea orice persoană care oferă ajutor cuiva despre care știe că vrea să înșele o comisie de examinare: oferirea unei lucrări gata făcute, cu sau fără să solicite bani sau servicii pentru aceasta, substituirea unei persoane care urmează să fie examinată.

Avantajele obținute pe nedrept:

Din această categorie fac parte: ascunderea informațiilor transmise de profesori față de colegi, împiedicarea unor colegi sau concurenți să se concentreze în scopul de a-i conturba la o examinare, sabotarea altora prin distrugerea unor materiale din bibliotecă.

Plagiatul

Plagiatul reprezintă o fraudă intelectuală care uneori poate lua proporții grave: furt intelectual deliberat. Forma cea mai gravă este aceea de a-ți clădi o carieră universitară și de cercetare pe baza unor publicații care sunt rezultat al fraudei. Plagiatul semnifică preluarea integrală sau parțială a unui material realizat de un alt autor, și prezentarea acestuia ca aparținând propriei persoane (fie într-o lucrare scrisă, de tipul referatelor, articolelor, tezelor de licență, experiment, etc. fie într-o prezentare orală).

Plagiatul poate fi voluntar (plagiat propriu-zis) sau involuntar (folosirea greșită a sistemul de citare, sau neindicarea sursei unui material). Materialul asupra căruia se comite plagiat poate fi o carte sau o parte a unei cărți, un articol, o pagină de pe internet, un curs, o altă lucrare (în cazul referatelor, de exemplu, poate fi lucrarea unui coleg).

În elaborarea unei lucrări academice de orice fel sau a unei prezentări orale se va ține cont de distincția dintre *parafrizare* și *citare propriu-zisă*. Prezentarea unui citat (text bloc dintr-un material străin) ca parafrază (revestirea ideii/argumentului unui autor), și anume fără utilizarea indicilor care semnaleză în mod convențional prezența unei citări (ghilimele, litere cursive, paragrafe distincte indentate etc.) constituie, de asemenea, plagiat. Nu constituie plagiat folosirea unor sintagme sau definiții scurte, considerate de către comunitatea disciplinară ca făcând parte din fondul de noțiuni de bază, comune, al disciplinei respective. Cu toate acestea, având în vedere faptul că o atare apreciere presupune un grad de subiectivism, este recomandat ca autorii să își exercite discernământul și o atenție sporită în utilizarea unor asemenea sintagme sau definiții.

O acuzație de plagiat, pentru a fi validă, trebuie însoțită de dovada clară a plagierii, prin indicarea textului sau textelor din care s-a plagiat. Nu este nevoie ca materialul indicat să fie sursa ultimă a plagierii: dacă două (sau mai multe) referate/articole prezentate simultan conțin fragmente comune, fără referințe explicite la surse, acest lucru este suficient pentru a fundamenta o acuzație de plagiat; dacă materialul prezentat drept contribuție proprie, sau un fragment din acesta sunt identificate în rețeaua internet, unde de asemenea sunt preluate din aceeași sursă ultimă (indicată sau nu), acest lucru este suficient pentru a fundamenta o acuzație de plagiat.

Descoperirea comiterii fraudei intelectuale implică, în cazurile în care fraudă nu este direct sancționată de către cadrul didactic, sesizarea Consiliului de etică în vederea sancționării persoanei vinovate, mergându-se în funcție de gravitate până la desfacerea contractului de muncă, în cazul cadrelor didactice sau cercetătorilor⁴. Dacă plagiatul este comis de către un/o student/ă, iar acesta/aceasta este la prima abatere de acest gen, de regulă cazul îl rezolvă cadrul didactic, și, prin excepție, Consiliul de etică. Aceștia stabilesc sancțiuni de proporționale: în anumite cazuri majore, de exemplu, autorizează anularea, pentru studentul/a în cauză, a examenului în cadrul căruia s-a comis fapta, urmând ca în anul următor acesta/aceasta să aibă posibilitatea de a relua cursul și seminarul aferent, în regim cu taxă. Această procedură nu este necesar să treacă prin Consiliul de etică, sancționarea putând fi făcută direct de către cadrul didactic. Consiliul de etică trebuie însă informat pentru a păstra sancțiunea în baza de date. SNSPA nu va permite aplicarea mențiunii de „plagiat” în actele oficiale ale studenților (cum ar fi diplome de licență sau master, situația școlară sau foaia matricolă) dar va ține evidența sancțiunilor în dosarele personale ale studenților, cadrelor didactice etc.

Dovezile despre incident se păstrează într-o bază de date care este consultată ori de câte ori un/o student/ă este acuzat/ă de plagiat. Descoperirea unui al doilea furt intelectual în cazul aceluiași/aceleiași student/e poate implica exmatricularea acestuia/acesteia din facultate, fără posibilitatea de a se reînscris.

În cazul în care se demonstrează că plagiatul a fost atât parțial cât și involuntar, în cadrul ședinței Consiliului de etică se hotărăște o sancțiune proporțională. În situația în care materialul (referat, articol, prelegere, tratat etc.) care constituie furt intelectual descoperit și demonstrat a fost publicat de către persoana în cauză, cazul este deferit forurilor justiției și se pedepsește conform legilor în vigoare.

Toate prevederile de mai sus sunt valabile și în cazul furtului în cadrul examenelor scrise sau orale (copiat).

17. Transparența

Transparența presupune accesul la informații atât în ceea ce privește admiterea, evaluarea, angajarea și promovarea, cât și în privința surselor de finanțare sau de cercetare și criteriilor după care se iau deciziile instituționale în Institut. Toate aceste informații sunt publicate pe pagina web a I.T.P.

Transparența la admitere, evaluare, angajare și promovare

Angajarea și promovarea personalului academic și administrativ se fac pe baza meritelor relevante ale candidaților pentru postul respectiv, respectându-se legile specifice, prevederile Cartei universitare a I.T.P. și principiile nediscriminării și egalității de șanse.

I.T.P. se angajează să acorde candidaților pentru admitere, angajare, promovare, gradație salarială, premiere, un tratament corect și egal și să cultive diversitatea în mediul academic prin măsuri pozitive adresate categoriilor defavorizate sau subreprezentate, fără încălcarea principiului meritului.

Studentii au dreptul la acces în privința informațiilor despre criteriile de evaluare la examene, colocvii etc., încă de la începutul fiecărui curs (seminar, laborator etc. inclusiv cele de licență, disertație, doctorat), precum și la explicații privind notele obținute.

Criteriile de selecție pentru angajare și promovare trebuie definite cu claritate și să corespundă viitoarelor atribuțiuni ale persoanei evaluate. Scoaterea postului la concurs va respecta prevederile legale, precum și prevederile Cartei I.T.P., ale regulamentului interior al instituției de învățământ, privind condițiile de publicitate.

Organismele de evaluare vor oferi informații clare pentru toți candidații privind particularitățile postului scos la concurs, inclusiv programul special necesar exercitării postului, necesitatea unor deplasări frecvente ș.a.m.d.

Transparență în utilizarea resurselor materiale

Fondurile puse la dispoziție pentru învățământ, cercetare, administrare, de către Institut sau de către terți (instituții publice naționale și internaționale, fundații, persoane fizice, firme etc.) trebuie utilizate în strictă conformitate cu scopurile și regulile în funcție de care au fost acordate.

18. Responsabilitatea

Principiul responsabilității personale și profesionale cere ca oamenii să evite să-și provoace rău unul altuia și, totodată, să aibă un comportament respectuos în scopul instaurării unui bine comun. Este de așteptat ca membrii comunității academice I.T.P. să protejeze drepturile celorlalți și să respecte diversitatea culturală și de experiențe. Cei suficient de puternici încât să-și afirme drepturile au datoria să aibă grijă de exercitarea drepturilor celor a căror dezvoltare profesională depinde de ei.

Responsabilitatea se manifestă față de studenți, față de subordonați, de angajați; ca responsabilitate colegială, responsabilitate față de persoanele și instituțiile cu care I.T.P. are relații, precum și față de comunitatea mai largă: locală, regională, internațională. Membrii comunității academice I.T.P. au dreptul moral la critică și insubordonare, exprimate public, dacă au argumente și probe că sunt încălcate standardele științifice, pedagogice, etice sau legale.

În acest context, prin „public” înțelegem: în cadrul ședințelor de catedră și de consiliu, al organizațiilor și întrunirilor studențești, în Senatul Institutului și, dacă la aceste niveluri problemele întemeiate criticat nu primesc un răspuns adecvat sau o soluție, membrii comunității academice au dreptul moral să externalizeze criticile la structurile ierarhice superioare, fără să suporte represalii și persecuții.

Fac excepție de la etapizarea de mai sus: comunicările, conferințele, cercetările care au ca scop analiza funcționării facultăților și programelor de studii. Acestea sunt, prin natura lor, publice în sens larg. Ele nu scutesc autorii de responsabilitate față de veridicitatea și corectitudinea informațiilor și de sancțiuni pentru denigrare, răspândirea de informații false și calomnii.

Membrii personalului didactic, în calitate de cetățeni particulari, au dreptul la comentarii publice. Dacă aceste comentarii nu fac parte din aria lor de expertiză profesională, ei trebuie să spună clar că fac aceste comentarii în nume personal.

Sunt supuse sancționării : dezinformarea, calomnierea, denigrarea publică a programelor și persoanelor din propria instituție și din alte instituții universitare, de către membrii propriei comunități academice.

19. Respectul și toleranța

I.T.P. își propune să fie un mediu academic adecvat studiului și cercetării, deschis în egală măsură tuturor membrilor comunității universitare. Mediul academic cultivă valorile raționalității și schimbului de argumente, ale autonomiei și responsabilității individuale. Păstrarea unui mediu academic adecvat presupune respect reciproc, toleranță și cooperare între toți membrii comunității academice, precum și între aceștia și colaboratorii lor externi.

Respectul față de ceilalți se demonstrează prin aceea că disputele se rezolvă prin argumente raționale și nu prin utilizarea unor tipuri de limbaj (cuvinte, etichetări, stil și ton) sau acțiuni care reprezintă atacuri la persoană.

Hărțuirea

În cadrul I.T.P. nu se permite nici o formă de hărțuire în mediul academic. Intimidarea și hărțuirea conduc la crearea unui *mediu ostil*, care neagă participanților la viața comunității academice rolul de parteneri și le îngrădește opțiunile. Persoanele hărțuite se simt excluse, își pierd stima de sine și încrederea în instituție.

I.T.P. interzice orice formă de hărțuire, în mod particular pe cea sexuală. Atitudinile critice, dezacordul față de valorile sau acțiunile unei persoane sau grup, care nu sunt însoțite de comportamente care pot fi considerate agresive sau insultătoare, în sensul definit de etica universitară, sunt acceptate și încurajate în scopul progresului în înțelegere, cunoaștere și dezvoltare.

Hărțuirea reprezintă comportamentul degradant, intimidant sau umilitor care urmărește sau conduce la afectarea gravă a capacității unei persoane de a își desfășura în mod firesc activitățile profesionale și de studiu, sau de a-și exercita drepturile. Hărțuirea constă, de regulă, într-un comportament repetat (amenințări fizice și verbale, critici umilitoare, avansuri sexuale etc.), dar poate consta și din acte singulare, atunci când acestea au o natură agresivă (de obicei de natură fizică).

Având în vedere faptul că multe dintre acțiunile de hărțuire (de exemplu urmăriri, telefoane insistente) au loc în afara instituției, faptul că acestea nu au avut loc în spațiul universitar nu poate constitui un motiv pentru care s-ar situa în afara prevederilor prezentului Cod de etică.

Hărțuirea poate fi îndreptată împotriva unei persoane anume, sau poate consta în acte care creează un mediu academic ostil, conducând la afectarea gravă a capacității membrilor unui grup (de obicei femeile, minoritarii etnici sau rasiali, persoane cu dizabilități, minoritățile religioase) de a își desfășura activitățile academice sau de a-și exercita drepturile individuale.

Atunci când este exercitată de către persoane cu funcții ierarhic superioare victimei, atunci când este exercitată de profesori asupra studenților, sau de evaluatori asupra persoanelor evaluate, hărțuirea presupune abuzul de putere, care constituie o circumstanță agravantă.

Hărțuirea este sancționată la I.T.P. cu măsuri administrative, care pot varia în funcție de gravitate de la sancțiuni de tipul reținerii din salariu/bursă (dacă este vorba despre persoane remunerate sau studenți bursieri), până la eliminarea din comunitatea academică I.T.P.

Hărțuirea sexuală

Comportamentele sexiste și expresiile misogine repetate și ostentative sunt, la rândul lor, forme de hărțuire. Cu alte cuvinte, ele afectează mediul în care trăiește o persoană, o ofensează, o insultă, o intimidează și conduc la scăderea performanțelor acesteia. Nesancționat, un asemenea comportament conduce la scăderea încrederii în sine a unei persoane, la un sentiment nejustificat de vinovăție, la alienare. Uneori, mai grav, produce abandonarea unei activități sau chiar boli psihice.

Deasemenea, persoana care hărțuiește pe altcineva nu este compatibilă cu mediul de formare al unor slujitori spirituali, drept pentru care aceasta nu trebuie tolerată și acceptată în comunitatea academică I.T.P., dacă nu renunță la hărțuirea celorlalți.

Mediul academic este și poate să fie afectat de hărțuire. Hărțuirea sexuală este adesea sursă și rezultat al inechității de gen. La I.T.P. nu este socotită hărțuire sexuală criticarea și respingerea homosexualității sau a comportamentelor și practicilor sexuale nefirești și neconforme cu morala creștină biblică.

Definirea hărțuirii sexuale (HS):

I.T.P. definește hărțuirea sexuală ca avansuri sexuale nedorite, cerere de favoruri sexuale și alte manifestări verbale sau fizice de natură sexuală în cadrul cărora:

- supunerea sau respingerea la un astfel de comportament au legătură cu condiționarea instruirii, evaluării, angajării, promovării sau participării la activitatea universitară;

- un asemenea comportament afectează prin intimidare, ostilitate, ofensă, munca oricărei persoane, performanța sa academică, condițiile de viață, mediul de desfășurare a activității.

Este posibil ca și cadrele didactice sau cadrele de conducere să fie supuse unor tentative de corupere sexuală de către studenți sau subordonați. Acest comportament trebuie, la rândul său, sancționat. Victimele hărțuirii sexuale pot să fie atât femeile cât și bărbații iar hărțuirea sexuală se poate manifesta între sexe diferite sau între persoane de același sex.

Exemple de hărțuire sexuală :

- insistența de a fi acceptat erotic sau sexual prin scrisori, telefoane sau acostare practică de o persoană față de alta, atunci când cea din urmă a precizat clar că nu dorește acest lucru;

- remarci cu încălcătură sexuală făcute în mod repetat de către o persoană aflată în conducere în fața subordonaților;

- o studentă sau un student refuză să se întâlnească privat cu un cadru didactic și acest lucru afectează felul în care este notată, promovată la examen (același lucru este posibil și în relațiile ierarhice între membrii personalului instituției);

- în locuri comune (cantine, intrarea la cămine) grupuri de studenți încearcă sistematic să abordeze pe cineva și acest fapt are drept consecință evitarea locului respectiv de către cei pentru care comportamentul este indezirabil și ofensator;

- cineva repetă sistematic enunțuri sexiste, glume cu conotații sexuale sau povestește fantezii sexuale, cei din preajmă neacceptând acest lucru, și protestând împotriva acestui fapt;

- cineva trimite altei persoane materiale pornografice și obscene nesolicitate sau nedorite;

- o persoană atinge fizic, cu conotații erotico-sexuale, o altă persoană, fără consimțământul celei din urmă.

Răspunsul la incidente

Dacă cineva se consideră afectat de hărțuire sexuală se adresează Comisiei de etică printr-o rezoluție potrivită și promptă (informală sau formal-disciplinară). O rezolvare informală înseamnă medierea unui acord între părți, cu sau fără ca ele să se întâlnească direct. O plângere formală este adresată Comisiei de etică, în cooperare cu un jurist.

Confidențialitatea

Hărțuirea sexuală este o problemă foarte delicată. Consilierii pentru acest gen de probleme sunt persoanele instruite să dea sfaturi, să răspundă la întrebări, să rezolve cazurile minore și incipiente și să protejeze persoanele consiliate de orice indiscreții care le-ar putea afecta. Ei pot să facă parte din Comisia de etică, dar nu este obligatoriu. Consilierilor nu li se permite să dezvăluie conversațiile pe această temă (decât în cazul unei lezări fizice sau a unei tulburări psihice semnificative ca urmare a hărțuirii) fără permisiunea expresă a persoanei care a solicitat consilierea. Consilierii se pot adresa la solicitarea celor consiliați, sau atunci când cazul afectează serios climatul academic, Comisiei de etică, Decanilor, Rectorului, Senatului I.T.P..

Comportamentul insultător

I.T.P. nu îngăduie comportamente insultătoare, respectiv actele de exprimare injurioasă, intimidantă sau umilitoare, îndreptate împotriva participanților la activitățile din Institut, indiferent cine sunt aceștia. Comportamentul insultător contravine eticii academice atât atunci când intervine între persoane aflate în aceeași poziție, cât și în poziție ierarhică. Astfel de acte, orientate împotriva inferiorilor ierarhici, constituie o formă de abuz de putere. Repetarea unui astfel de comportament față de aceeași persoană sau același grup tinde să devină o formă de hărțuire. Fermitatea și severitatea nu sunt comportamente insultătoare decât dacă devin deosebit de excesive și sunt dirijate sistematic și nedrept către aceiași oameni, până devin acte de persecuție. I.T.P. sancționează proporțional astfel de cazuri.

20. Bunăvoința și grija

I.T.P. încurajează ca dezirabile actele de bunăvoință și grijă față de membrii comunității academice și față de orice persoane sau grupuri aflate în nevoie.

Bunăvoința și grija nu trebuie să submineze imparțialitatea în evaluare și nu pot să fie folosite ca pretext pentru părtiniri.

Bunăvoința și grija au un rol major în formarea unui mediu propice dezvoltării personale și profesionale și în creșterea încrederii că fiecare persoană face parte nu doar dintr-o instituție, ci și dintr-o comunitate pe care se poate baza, care o sprijină și o apreciază.

Bunăvoința și grija sunt valori dezirabile în comunitatea academică. Nepracticarea lor, cu excepția unor situații limită, în condițiile respectării celorlalte prevederi ale Codului de etică, nu poate fi sancționată, dar pot să fie sancționate: indiferența sistematică față de cererile studenților și cadrelor didactice, nepăsare în cazuri în care aceasta afectează major desfășurarea procesului de învățământ sau cercetare etc.

I.T.P. nu este o comunitate insulară, ci este legată de celelalte comunități din care face parte: locală, națională, regională, internațională. Ea este în relație cu alte universități față de care trebuie să se manifeste în spiritul competiției loiale, al parteneriatului și solidarității.

Aceste principii se cer practicate constant, ori de câte ori stau în puțina membrilor comunității academice, dar mai ales în situații în care membrii comunității academice trec prin derută, crize de adaptare, impasuri, drame, necazuri și au nevoie de mai mult decât dreptate, neutralitate și imparțialitate: au nevoie de empatie, compasiune, sprijin moral și material, ajutor, optimism, solidaritate.

De asemenea, inclusiv în situații de realizări profesionale sau personale, este dezirabil ca membrii comunității academice să își manifeste aprecierea și prețuirea, să fie mândri de colegi sau studenți. Aceleași principii trebuie aplicate și în relație cu comunitățile mai sus pomenite. În situații de calamități, crize majore în societate sau în instituție, membrilor comunității, în special, conducerii și profesorilor li se solicită altruism și autosacrificiu.

III. COMISIA DE ETICĂ

Comisia de etică este o structură a I.T.P. care funcționează pe baza unui Statut adoptat de către Senat. Statutul conține prevederi care se referă la următoarele :

1. Componentă

Comisia de etică al I.T.P. este formată din 5-7 persoane, după cum urmează:

a. 2 cadre didactice de niveluri diferite (dar care nu sunt cuprinse în structuri de conducere), reprezentând cel puțin două facultăți sau departamente distincte ale instituției de învățământ superior; alternativ, una dintre persoane poate fi un membru marcant al comunității locale, al unei organizații neguvernamentale din domeniul învățământului sau drepturilor omului, sau al unei asociații profesionale din domeniul educației.

b. O persoană din rândul personalului administrativ / secretarial

c. 2 studenți, indiferent de forma de învățământ (zi, IFR) și nivelul de studii (universitar, post-universitar - studii aprofundate, master, doctorat cu frecvență), cu condiția ca aceștia să reprezinte cel puțin două niveluri de studii (acolo unde este cazul) și cel puțin două facultăți sau departamente ale instituției de învățământ superior; alternativ, una dintre persoane poate fi absolvent/ă a I.T.P..

d. un/o secretar/ă care ține evidența documentelor consiliului, asigură contactele, și nu dispune de drept de vot la luarea deciziilor Comisiei;

2. Alegerea și numirea membrilor Comisiei de etică

Membrii Comisiei de etică vor fi aleși, respectiv numiți, după cum urmează:

a. membrii cadre didactice sunt propuși de facultăți/departamente și votați în Senatul I.T.P.;

b. membrii studenți / absolvenți se aleg pe bază de candidaturi, prin votul studenților, fiind confirmați prin votul Senatului;

c. membrii Comisiei de etică, cu excepția secretarului/ei, sunt aleși pe o perioadă de 2-3 ani, pentru cel mult două mandate consecutive; secretarul/a Comisiei este numit/ă pe perioadă nedeterminată;

d. Membrii structurilor de conducere din universitate nu pot să facă parte din Comisia de etică;

e. jumătate din membri, cu excepția secretarului/ei, sunt numiți și votați sau reconfirmați în fiecare an;

f. cel puțin o treime dintre membrii cu drept de vot ai Comisiei vor fi de sex femeiesc, respectiv bărbătesc;

g. este indicat ca în Comisia de etică să existe reprezentanți ai categoriilor etnice acolo unde apartenența etnică poate crea probleme de natură etică (discriminare);

h. în cadrul primei ședințe a Comisiei de etică, precum și în cadrul fiecărei prime ședințe după includerea de noi membri (anual – vezi punctul (e)), membrii acestuia aleg un/o coordonator/coordonatoare, care urmează să fie responsabil/ă cu organizarea felului în care se desfășoară activitatea Comisiei.

i. Comisia de etică își desfășoară activitatea în colaborare cu un/o jurist/ă (juristul sau jurista instituției).

h. După trecerea primilor doi ani de la constituirea Consiliului, jumătate dintre membrii acestuia beneficiază, la cerere, de o prelungire de mandat de un an, în scopul de a face posibilă aplicarea prevederilor anterioare.

3. Atribuțiuni ale Comisiei de etică

Atribuțiunile Comisiei de etică sunt următoarele:

3.1. să aplice Codul de etică al I.T.P.:

a) primind și evaluând validitatea sesizărilor și reclamațiilor adresate în conformitate cu Codul de etică;

b) organizând investigații și interviuri în scopul strângerii de date privitoare la cazurile care fac subiectul sesizărilor și reclamațiilor;

c) luând decizii, după și pe baza efectuării investigațiilor și audierilor, cu privire la natura faptelor care fac obiectul sesizării sau reclamației; decizia și motivarea acesteia vor face obiectul unui raport de caz;

d) comunicând raportul de caz și eventualele recomandări sau sancțiuni conducerii I.T.P., care are obligația de a le pune în aplicare în termen de maximum o lună;

e) asigurându-se de punerea în aplicare a sancțiunilor de către conducerea I.T.P., inclusiv, dacă este cazul, prin recursul la Senatul I.T.P. sau, în ultimă instanță, la Consiliul ministerial de etică academică;

f) punând la dispoziția Senatului sau a Consiliului ministerial sau altui organism de recurs relevant informațiile necesare judecării recursului la decizia Comisiei de etică.

3.2. să întocmească un raport anual cu privire la situația I.T.P. din perspectiva respectării principiilor și prevederilor Codului de etică.

Raportul se înaintează conducerii I.T.P., consiliilor facultăților, și este public. Raportul nu conține informații identificatoare referitoare la cazurile nedemonstrate, sesizările sau reclamațiile respinse, sau abaterile soldate cu avertismente. Pentru cazuri minore se păstrează confidențialitatea în privința identității persoanelor implicate.

3.3. să propună și să promoveze eventuale modificări sau amendamente ale Codului de etică.

3.4. să fie receptiv la propuneri de modificări sau amendamente venite din afara Comisiei de etică.

3.5. să notifice de urgență instituțiile statului în ceea ce privește cazurile care fac subiectul legii penale și să pună la dispoziția acestora toate informațiile pe care le dețin cu privire la cazurile respective.

4. Jurisdicție

Sub jurisdicția Comisiei de etică a I.T.P. intră toate persoanele care fac parte din sau au relații cu I.T.P.: studenți (la toate nivelele și formele de studiu), membri ai corpului administrativ, ai corpului de conducere, cadre didactice titulare sau colaboratoare, parteneri instituționali.

Sub jurisdicția Comisiei de etică a I.T.P. intră atât actele petrecute în interiorul I.T.P. și campusului universitar, cât și cele desfășurate în afara acesteia în măsura în care implică membrii propriei comunități universitare și a personalului aferent.

5. Sancțiuni

Conducerea I.T.P. va aplica sancțiunile stabilite de către Comisia de etică în conformitate cu Codul de etică pentru abaterile definite de acesta din urmă.

Acolo unde este cazul, abaterile pot fi sancționate prin avertisment, urmând ca la repetarea acestora Comisia de etică să impună conducerii luarea măsurilor administrative. Sancțiunile date sau propuse de Comisia de etică vor fi proporționale cu abaterea comisă și cu prejudiciul cauzat de aceasta.

Sancțiunile luate de Comisia de etică vor fi puse în aplicare de conducerea I.T.P. Comisia de etică va monitoriza aplicarea sancțiunilor de către conducere, va interveni pe lângă aceasta pentru aplicarea corectă și la timp a sancțiunilor, și va apela la forurile superioare în cazul în care conducerea I.T.P. nu aplică sau nu aplică corect sancțiunile.

6. Mecanismul de decizie

a) Comisia de etică se întrunește semestrial, în ședință ordinară, și ori de câte ori este nevoie, în întâlniri extraordinare;

b) Cvorumul Comisiei de etică este constituit din jumătate plus unu din membri, dintre care obligatoriu un membru de sex femeiesc, un membru de sex bărbătesc, un membru student, un membru cadru didactic;

c) Comisia de etică se reunește în ședințe extraordinare în cel mult 15 zile de la depunerea unei sesizări / reclamații;

d) În cazul sesizărilor / reclamațiilor urgente, cel puțin un membru al Comisiei de etică va trebui să preia cazul în regim de urgență;

e) Deciziile Comisiei de etică, inclusiv alegerea membrilor echipelor de analizare a cazurilor, aprobarea rapoartelor de caz și a sancțiunilor, se iau cu majoritate simplă de voturi;

f) Evaluarea sesizărilor / reclamațiilor, efectuarea anchetelor și audierilor se realizează de către echipe de cel puțin trei membri numiți de Comisia de etică în ședințele acesteia. Dintre membri, cel puțin unul este student, și unul este cadru didactic;

g) Raportul de caz și propunerile de sancțiuni sunt realizate de membri echipei de analiză a cazului și se aprobă în cadrul Cvorumului Comisiei de etică;

h) Raportul final va conține luările de poziție ale celorlalți membri ai Comisiei de etică, dacă acestea există, fie individuale, fie sub forma unei poziții comune;

i) Nici unul din membri Comisiei de etică nu poate fi împiedicat să facă parte din Cvorum sau din echipele de anchetă, cu excepția situației în care cazul anchetat îl/o pune într-un conflict de interese evident.

III. SESIZĂRILE / RECLAMAȚIILE ȘI ANALIZAREA CAZURILOR

Sesizările se referă, de exemplu, la atenționarea Comisiei de etică asupra cazurilor de plagiat (sub toate formele sale) și a cazurilor de fraudă la examene / concursuri.

Reclamațiile se referă la toate celelalte cazuri: de exemplu, la cazurile de hărțuire, de discriminare, corupție – în care există victime identificabile în mod direct, care sunt autoarele reclamațiilor.

Membri Comisiei de Etică se pot sesiza din oficiu.

1. Procedura de rezolvare a sesizărilor / reclamațiilor:

a. Primirea sesizărilor / reclamațiilor

- sesizările / reclamațiile se depun în termen de cel mult șase luni de la evenimentele care constituie subiectul acestora;

- **nu se acceptă pentru analiză sesizări / reclamații anonime;**

- **nu se acceptă reclamații din partea altor persoane decât a celor direct afectate;**

- **sesizările** pot aparține oricărei persoane, membri în comunitatea academică sau nu, dacă persoanele care fac obiectul lor sunt membri în comunitatea academică;

- sesizările / reclamațiile se primesc la biroul Comisiei de etică, în plic închis, și sunt luate în evidență de secretarul/a acestuia, care eliberează un număr de înregistrare;

- plicurile închise se deschid numai de către membrii Comisiei de etică sau de către un membru delegat al acestuia;

- decizia cu privire la validitatea sesizării / reclamației, respectiv la demararea analizei cazului, laolaltă cu motivația acestei decizii, se comunică persoanei care a reclamat în termen de maximum 30 de zile de la depunere;

- sesizările / reclamațiile se formulează în scris și conțin cât mai multe date relevante privind identitatea celei sau celui care reclamă (inclusiv datele de contact), identitatea părții acuzate de abatere, acțiunile imputate, locul și data înfăptuirii acestora, eventualii martori, orice alte informații considerate relevante (a se vedea modelul de reclamație din anexă);

- la cerere, secretarul/a Comisiei de etică va acorda consiliere cu privire la formularea și completarea sesizărilor / reclamațiilor, dar nu poate deschide plicurile cu sesizări sau reclamații.

b. Notificarea părții care face subiectul sesizării / reclamației

- pe parcursul investigării cazului, partea reclamată va fi notificată despre primirea sesizării / reclamației, în scopul de a formula o poziție scrisă cu privire la faptele imputate. În notificarea adresată părții reclamate, Comisia de etică va preciza conținutul sesizării / reclamației, natura informațiilor solicitate și o va invita pe aceasta să-și exprime eventualele obiecții cu privire la capacitatea membrilor Comisiei de a judeca respectivul caz (conflicte de interese etc.);

- lipsa unei poziții scrise și, în general, lipsa de cooperare a reclamatului/ei nu vor împiedica derularea procedurilor ulterioare;

- în cazul în care partea reclamată recunoaște faptele care i-au fost imputate în sesizare / reclamație, Comisia de etică poate lua o decizie pe baza sesizării / reclamației și poziției scrise a părții reclamate.

c. Investigarea cazului; colectarea datelor; audierea părților

Pentru constatarea naturii faptelor imputate și a măsurii în care acestea constituie abateri sau acte discutabile în sensul Codului de etică, Comisia de etică va desfășura o investigație, inclusiv prin intervievarea martorilor, audierea și, dacă este necesar și dacă partea vătămată își dă consimțământul, confruntarea părților.

- Audierea părților

După colectarea informațiilor relevante, Comisia de etică va solicita audierea separată a fiecăreia dintre părți pentru a comunica informațiile obținute în urma investigațiilor, pentru a le verifica și pentru a obține poziția părților cu privire la acestea. În cazul în care întreprinderea nu este posibilă, Comisia de etică va comunica informațiile în scris și va solicita părților o poziție scrisă.

- Confruntarea părților

După audierea separată a părților, Comisia de etică poate propune confruntarea directă a acestora. Confruntarea părților are loc numai dacă se obține consimțământul părții vătămate și în cazul în care se consideră că aceasta este necesară pentru evoluția analizei cazului respectiv.

- Comunicarea cu părțile

Pe tot parcursul investigației, Comisia de etică poate solicita părților, în scris sau verbal, informații sau lămuriri cu privire la detaliile cazului.

d. Raportul Comisiei de etică

Comisia de etică va întocmi raportul, pe baza datelor colectate și a audierilor/confruntării părților, în decursul unei perioade de maximum 60 de zile de la data acceptării formale a începerii investigării cazului, cu excepția situațiilor de urgență.

Înainte de comunicarea raportului, o copie a acestuia va fi transmisă fiecăreia dintre părți, cărora li se va solicita o opinie cu privire la conținutul său. În funcție de răspunsul părților, Comisia de

etică va putea opera modificări asupra raportului, sau îl va comunica fără modificări organismelor și persoanelor relevante.

Raportul de caz va conține o constatare cu privire la natura și veridicitatea faptelor imputate și a altor fapte relevante. Constatarea va fi motivată pe baza probelor obținute de Comisia de etică în urma investigațiilor și audierilor. Pe baza acesteia, Comisia de etică va lua o decizie cu privire la măsura în care faptele imputate constituie sau nu o încălcare a Codului de etică. În cazul în care Comisia de etică găsește o încălcare a Codului de etică, va înainta un raport final de caz părților, precum și organismelor cu prerogative să aplice sancțiunile indicate de acesta. În cazul în care Comisia de etică consideră că natura problemei permite sau necesită concilierea între părți, pe cale amiabilă, iar încălcarea eticii academice este minoră (de exemplu, neglijențe minore, lipsa de amabilitate sau impolitețea etc.), această soluție va fi propusă părților.

e. Recursul

Reclamantul/a și reclamatul/a pot contesta deciziile Comisiei de etică, în termen de maximum 15 de zile de la comunicarea acestora, la Senatul I.T.P.. Următorul organism de recurs este Consiliul ministerial de etică academică.

Comisia de etică va acorda organismelor care analizează recursul tot sprijinul său, inclusiv prin punerea la dispoziție a raportului, a documentelor în baza cărora acesta a fost întocmit și a oricăror alte documente relevante aflate în posesia sa.

2. Alte prevederi

a. Drepturile reclamantului/ei

- de a beneficia de confidențialitate. Dacă, în decursul derulării procedurilor, dezvăluirea identității reclamantului/ei către terți este absolut necesară, reclamantului/ei i se va cere permisiunea în acest sens. Dacă reclamantul/a refuză să își dea permisiunea, se va proceda în continuare fără dezvăluirea identității acestuia/acesteia, în măsura în care acest lucru este posibil.

Dacă ancheta nu poate continua fără dezvăluirea identității, iar reclamantul/reclanta refuză să își dea permisiunea, cazul va fi clasat;

- de a fi consiliat/ă cu privire la depunerea unei sesizări / reclamații corect întocmite;
- de a primi un număr de înregistrare pentru sesizarea / reclamația depusă;
- de a apare în fața Comisiei de etică, însoțit/ă, dacă dorește, de un/o reprezentant/ă (avocat/ă, coleg/ă, tutore legal, martor/ă etc.);
- de a cunoaște componența echipei de caz și de a contesta, înainte de demararea anchetei, capacitatea membrilor acesteia de a lua o decizie corectă;
- de a depune poziții în scris și a avea întrevederi cu membrii Comisiei de etică privitoare la caz;
- de a primi o copie după raportul finalizat înainte ca acesta să fie înaintat conducerii I.T.P. și a depune o opinie scrisă;
- de a face recurs la decizia Comisiei de etică și ulterior, la decizia organismului de recurs din interiorul I.T.P.: Senatul.

b. Drepturile părții reclamate

- de a apare în fața Comisiei de etică, însoțit/ă, dacă dorește, de un/o reprezentant/ă (avocat/ă, coleg/ă, tutore legal, martor/ă etc.);
- de a i se comunica componența echipei de caz și de a contesta, înainte de demararea anchetei, capacitatea membrilor acesteia de a lua o decizie corectă;
- de a depune poziții în scris și a avea întrevederi cu membrii Comisiei de etică privitoare la caz;
- de a primi o copie după raportul finalizat înainte ca acesta să fie înaintat conducerii I.T.P., și a depune o opinie scrisă;
- de a face recurs la decizia Comisiei de etică și ulterior, la decizia organismului de recurs din interiorul I.T.P.: Senatul.

c. Confidențialitate

Accesul terților la dosarul de caz pe durata desfășurării anchetei va fi interzis, cu excepția reprezentanților legali ai părților și, atunci când faptele fac subiectul unei investigații oficiale, a organelor de stat autorizate.

După soluționarea cazului, accesul terților la dosar va fi interzis, cu următoarele excepții: reprezentanții legali ai părților în cazul unui recurs; membri organismului de recurs; organele de stat autorizate, atunci când faptele fac subiectul unei investigații oficiale; cercetătorii, exclusiv în interesul cercetării academice și cu respectarea unor standarde stricte de confidențialitate.

d. Arhiva Comisiei de etică

Secretarul/a Comisiei de etică este responsabil/ă cu păstrarea tuturor datelor colectate în dosarele de caz, fie că acestea au fost soluționate sau nu. Comisia de etică va păstra dosarele pe durată nedeterminată, într-un spațiu adecvat pus la dispoziția acestuia de conducerea instituției de învățământ superior.

e. Conflicte de interese

În cazul în care partea reclamantă sau partea reclamată solicită excluderea unui/unei membru/e a Comisiei de etică de la judecarea și anchetarea cazului din cauza unui conflict de interese, acestuia/acesteia i se va permite sau impune să se retragă de la investigarea sesizării / reclamației. În caz contrar, Comisia de etică va decide prin vot, cu majoritate simplă, cu privire la capacitatea acestuia/acesteia de a judeca și ancheta cazul. În situația recuzării, membrul/a Comisiei de etică recuzat/ă nu va participa la echipa de caz și la votarea raportului de caz.

IV. DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Prezentul Cod de etică a fost validat prin votul Senatului I.T.P. în ședința din 3 oct. 2005.

Orice modificare sau adăugire la prezentul cod poate fii făcută numai la propunerea Comisiei de etică și cu acordul Senatului I.T.P..

RECTOR,
Pastor, conf. univ. dr. John Fleter Tipei

ANEXA I

Comisia de etică a I.T.P. : Pastor Lect. drd. Emil Meștereagă
 Pastor Lect. drd. Eugen Jugaru
 Angajat din sectorul administrativ
 Student (se alege în fiecare an)
 Student (se alege în fiecare an)

ANEXA II

Model de reclamație

Subsemnatul/a

Relația cu I.T.P.:

a) Student/a, forma de învățământ/an:

b) Cadru didactic:

c) Personal administrativ:

d)

e) Colaborator:

f) Altele:

Date de contact:

Adresa email:

Număr de telefon:

Adresă:

Data depunerii reclamației:

Declar următoarele:

Declarația conține date privitoare la derularea evenimentelor relevante (dată, loc, eventuali martori), numele și relația cu I.T.P. a persoanei/persoanelor reclamate. Dacă există martori, se vor preciza numele acestora, și în măsura în care este posibil, date de contact, calitatea acestora în Institut (studenți, cadre didactice, personal secretarial și de administrație, colaboratori etc.).